

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
11. marts 2016

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
T-167/14	Søndagsavisen mod Kommissionen Påstande: Kommissionens beslutning af 20. november 2013 om ikke at gøre indsigelse mod Danmarks produktions- og innovationsstøtte til skrevne medier (SA.36366) annulleres. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kulturministeriet Kammeradvokaten	Mundtlig forhandling	15.03.16
C-18/15	Brisal Sagen vedrører: 1) Er artikel 56 TEUF til hinder for en national skattelovgivning, hvorved bestemmes, at finansielle institutioner, der ikke er hjemmehørende i Portugal, er skattepligtige for de renteindtægter, som er oppebåret på dette territorium, ved indeholdelse af en endelig kildeskat med en fast sats på 20 % (eller en lavere sats, såfremt der foreligger en dobbeltbeskatningsoverenskomst), der finder anvendelse på bruttoindtægterne – uden at der kan foretages fradrag for erhvervsudgifter, der er direkte forbundet med den udøvede finansielle virksomhed – hvorimod de af hjemmehørende finansielle institutioner indtjente renter medregnes i den samlede skattepligtige indkomst, hvorved der ved fastsættelsen af fortjenesten med henblik på selskabsbeskatningen foretages fradrag af de udgifter, der er forbundet med den udøvede virksomhed, således at der på nettorenteindtægterne anvendes den almindelige rentesats på 25 %? 2) Gælder dette forbud også, når det fastslås, at de hjemmehørende finansielle institutioners beskatningsgrundlag – efter fradrag for	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet	GA	17.03.16

	<p>de finansieringsomkostninger, der er forbundet med renteindtægter, eller de udgifter, som har en direkte økonomisk forbindelse med disse indtægter – er eller kan være pålagt en højere skat end den kildeskat, som er indeholdt i de ikke-hjemmehørende institutioners bruttoomsætning? 3) Kan de omkostninger til finansiering, der er forbundet med den ydede långivning, eller de udgifter, som har en direkte økonomisk forbindelse med de oppebårne renteindtægter, påvises ved anvendelse af de oplysninger, der leveres af EURIBOR (»Euro Interbank Offered Rate«) eller LIBOR (»London Interbank Offered Rate«) – enheder for de gennemsnitlige renter, der benyttes ved finansiering mellem bankerne, og som bankerne benytter ved udøvelsen af deres virksomhed?</p>			
C-112/15	<p>Århus Slagtehus e.a. Sagen vedrører: Skal artikel 27, stk. 4, litra a, jf. bilag VI, punkt 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes, fortolkes således, at medlemsstaterne ved fastsættelsen af det gebyr, som opkræves fødevarer virksomhederne, er afskåret fra at medregne udgifter til løn og uddannelse af offentligt ansatte personer, som ansættes med henblik på at gennemføre en uddannelse, der opfylder kravene til "officiel medhjælper", jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum, men som ikke før deres optagelse på uddannelsen og heller ikke under deres uddannelse udfører kødkontrol?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet Social- og indenrigsministeriet Fødevarerstyrelsen Kammeradvokaten</p>	Dom	17.03.16
C-472/14	<p>Canadian Oil Company Sweden et Rantén Spørgsmål 1: Er den omstændighed, at den, som til Sverige erhvervsmæssigt indfører et kemisk produkt – for hvilket der i henhold til Reach-[forordningen] foreligger registreringspligt – i medfør af svenske bestemmelser skal anmelde produktet til Kemikalieinspektionen med henblik på registrering i det svenske produktregister, i strid med Reach-[forordningen]? [Org. s. 12] Spørgsmål 2: Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, er den svenske anmeldelsespligt da i strid med artikel 34 i TEUF henset til undtagelsen i artikel 36 TEUF</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Beskæftigelsesministeriet Arbejdstilsynet Miljøstyrelsen</p>	Dom	17.03.16

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
C-134/15	Lidl 1) Er artikel 5, stk. 4, litra b), i forordning (EF) nr. 543/2008 forenelig med artikel 6, stk. 1, første punktum, i traktaten om den Europæiske Union (TEU), sammenholdt med artikel 15, stk. 1, og artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter: »chartret«)? 2) Er artikel 5, stk. 4, litra b), i forordning nr. 543/2008 forenelig med artikel 40, stk. 2, andet punktum, TEUF?	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	16.03.16
C-484/14	Mc Fadden Sagen vedrører: Fortolkningen af artikel 12, stk. 1 og 3, artikel 14, stk. 1, litra b), artikel 15, stk. 1, og af artikel 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»direktivet om elektronisk handel«)	Forbrugerombudsmanden	GA	16.03.16
T-100/15	Dextro Energy mod Kommissionen Påstande: Kommissionens forordning (EU) 2015/8 af 6. januar 2015 om afvisning af visse andre sundhedsanprisninger af fødevarer end dem, der henviser til en reduceret risiko for sygdom og til børns udvikling og sundhed (EUT L 3 af 7.1.2015) annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	16.03.16
T-586/14	Xinyi PV Products (Anhui) Holdings mod Kommissionen Påstande: Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 470/2014 af 13. maj 2014 (1) om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af solcelleglas med oprindelse i Folkerepublikken Kina annulleres, for så vidt som den vedrører Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd. Europa-Kommissionen og enhver intervenient, der måtte få tilladelse til at støtte Kommissionen under sagen, tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Erhvervsstyrelsen	Dom	16.06.16
C-11/15	Ceský rozhlas Sagen vedrører: Kan public service radio- og tv-virksomhed, der finansieres af obligatoriske lovpligtige afgifter, størrelsen af hvilke fastsættes ved lov, på grundlag af ejerskab til en radiomodtager, besiddelse heraf eller ret til at anvende den af andre retlige grunde, betragtes som »levering af en tjenesteydelse mod vederlag« som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som skal fritages for moms i henhold til direktivets	Skatteministeriet SKAT	GA	17.03.16

	artikel 13, punkt A, stk. 1, litra q), eller er der tale om ikke-økonomisk virksomhed, der slet ikke er momspligtig i henhold til sjette direktivs artikel 2, og hvorpå momsfrigørelse i henhold til direktivets artikel 13, punkt A, stk. 1, litra q), derfor ikke finder anvendelse?			
C-63/15	Ghezelbash Sagen vedrører: 1) Hvad er rækkevidden af artikel 27 i forordning nr. 604/2013 alene eller i forbindelse med 19. betragtning til forordning nr. 604/2013? Har en asylansøger – i en situation som den foreliggende, hvor udlændingen først efter en Dublin-anmodning er blevet fremsat og accepteret, bliver konfronteret med denne anmodning, og udlændingen efter anmodningen om overtagelse er blevet imødekommet, fremlægger beviser, der kan føre til den konklusion, at det ikke er den anmodede medlemsstat men den anmodende medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen, og den anmodende medlemsstat derefter hverken undersøger disse dokumenter eller forelægger dem for den anmodede medlemsstat – da på grundlag af den nævnte artikel ret til et (effektivt) retsmiddel mod anvendelsen af kriterierne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, som omhandlet i kapitel III i forordning nr. 604/2013?	Justitsministeriet	GA	17.03.16
C-99/15	Liffers Sagen vedrører: Skal artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder fortolkes således, at den forurettede i forbindelse med en krænkelse af intellektuel ejendomsret, som kræver erstatning for formuetab på grundlag af de gebyr- eller afgiftsbeløb, som den krænkende part skulle have betalt, hvis denne havde anmodet om tilladelse til at anvende den [org. s. 14] pågældende intellektuelle ejendomsrettighed, ikke samtidig kan kræve erstatning for det forvoldte ikke-økonomiske tab?	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	17.03.16
Forenede sager C-145/15 og C-146/15	Ruijsenaars et Jansen m.fl Sagen vedrører: Forpligter artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46) – når henses til, at nederlandsk ret giver adgang til beskyttelse ved de civile domstole af de rettigheder, som passagerer efter EU-retten kan udlede af forordningens artikel 5, stk. 1, litra c), og dens artikel 7 – de nationale myndigheder til at træffe gennemførelsesforanstaltninger, der kan danne grundlag for det i artikel 16 udpegede organs administrative håndhævelse i hvert enkelt individuelt tilfælde, i hvilket forordningens artikel 5, stk. 1, litra c), og dens artikel 7 er overtrådt, med henblik på i	Transport- og Bygningsministeriet Søfartsstyrelsen	Dom	17.03.16

	hvert enkelt individuelt tilfælde at kunne garantere en passager ret til kompensation?			
C-175/15	<p>Taser International</p> <p>Skal artikel 24 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at udtrykket »[f]or så vidt en ret i en medlemsstat ikke allerede er kompetent i medfør af andre bestemmelser i denne forordning« også omfatter det tilfælde, hvor parterne i en aftale om overdragelse af rettigheder til et i en EU-medlemsstat registreret varemærke utvetydigt og ubestridt har bestemt, at kompetencen til at påkende enhver tvist angående opfyldelse af aftaleforpligtelserne tildeles domstolene i et land, som ikke er medlem af Den Europæiske Union, og hvor sagsøgeren har sin bopæl (sit hjemsted), når sagsøgeren har anlagt sag ved retten i en EU-medlemsstat, hvor den sagsøgte har sin bopæl (eller sit hjemsted)?</p>	Justitsministeriet	Dom	17.03.16
C-187/15	<p>Pöpperl</p> <p>1. Skal artikel 45 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter en person, der er ansat som tjenestemand i en medlemsstat, mister sin ret til at oppebære tjenstemandspension (Versorgungsbezüge) på grundlag af tjenstemandsforholdet, fordi den pågældende efter eget ønske er udtrådt af tjenstemandsforholdet med henblik på at påbegynde et nyt arbejde i en anden medlemsstat, når de nationale bestemmelser samtidig fastsætter, at denne person på grundlag af den bruttoløn, han har oppebåret i tjenstemandsforholdet, skal forsikres med tilbagevirkende gyldighed i den lovbestemte pensionsforsikring, hvorved de deraf følgende pensionsrettigheder bliver lavere end den mistede ret til tjenstemandspension? 2. Såfremt første spørgsmål besvares bekræftende for alle eller for visse tjenstemænd: Skal artikel 45 TEUF fortolkes således, at den pågældende tjenstemands tidligere ansættende myndighed – i mangel af andre nationale regler – enten skal betale tjenstemandspension til den pågældende, idet den tjenestetid, der er tilbagelagt i den tidligere pensionsgivende tjenstemandsstilling, lægges til grund med samtidig nedsættelse af pensionsrettighederne på grundlag af den lovbestemte pensionsforsikrings tilbagevirkende gyldighed, eller på anden vis skal give en økonomisk kompensation for tabet af tjenstemandspensionen, selv om der i henhold til national lovgivning kun må tilkendes de pensionsydelse, der er fastsat ifølge denne lovgivning?</p>	Beskæftigelsesministeriet	GA	17.03.16
C-232/14	<p>Portmeririon Group</p> <p>Sagen vedrører: »Er den anfægtede forordning uforenelig med EU-retten, for så vidt som den: i) er baseret på åbenbare urigtige vurderinger med hensyn til definitionen af den pågældende vare, hvorved</p>	Erhvervsstyrelsen	Dom	17.03.16

	konklusionerne af antidumpingundersøgelsen underkendes, og ii) ikke er tilstrækkeligt begrundet som krævet i henhold til artikel 296 TEUF?»«			
C-493/14	<p>Dilly's Wellnesshotel</p> <p>Sagen vedrører: 1) Strider det mod EU-retten, såfremt en støtteordning er baseret på den særlige procedure i artikel 25 i forordning (EF) nr. 800/2008 (herefter »den generelle gruppefritagelsesforordning«) med henblik på at blive fritaget for anmeldelsespligten i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF, men ikke overholder forskellige forpligtelser i kapitel I i den generelle gruppefritagelsesforordning og desuden heller ikke indeholder en henvisning til den generelle gruppefritagelsesforordning? 2) Strider det mod EU-retten, såfremt en støtteordning er baseret på den procedure i artikel 25 i den generelle gruppefritagelsesforordning, der gælder for støtte til miljøbeskyttelse, men betingelserne i kapitel II – dvs. støtte til miljøbeskyttelsesforanstaltninger og energibesparende foranstaltninger i henhold til artikel 17, nr. 1), i den generelle gruppefritagelsesforordning – ikke foreligger? 3) Er EU-retten til hinder for en national ordning, som ikke indeholder nogen tidsbegrænsning og heller ingen henvisning til den periode, der er anført i fritagelsesmeddelelsen, således at den begrænsning af godtgørelsen af energifgifter til ti år, der kræves i artikel 25, stk. 3, i den generelle gruppefritagelsesforordning, kun fremgår af fritagelsesmeddelelsen?</p>	Udenrigsministeriet	GA	17.03.16
C-592/14	<p>European Federation for Cosmetic Ingredients</p> <p>I. Skal artikel 18, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter fortolkes således, at den forbyder markedsføringen på Fællesskabets marked af kosmetiske produkter med bestanddele eller en kombination af bestanddele, der har været genstand for forsøg med dyr, såfremt sådanne forsøg er udført uden for Den Europæiske Union med henblik på at opfylde tredjelandes lovgivnings- eller forskriftsmæssige betingelser for at markedsføre kosmetiske produkter med disse bestanddele i de pågældende lande? 2. Er svaret på spørgsmål 1) afhængigt af: a) om den sikkerhedsvurdering, der udføres i overensstemmelse med forordningens artikel 10 for at påvise, at det kosmetiske produkt er sikkert for menneskers sundhed, inden det gøres tilgængeligt på Fællesskabets marked, indebærer anvendelse af oplysninger, der udledes af dyreforsøg udført uden for Den Europæiske Union. b) om tredjelandenes retsfor skrifter vedrører sikkerheden af kosmetiske produkter. c) om det på det tidspunkt, hvor forsøg med [udelades] en bestanddel på dyr blev udført uden for EU, med rimelighed kunne forventes, at en eller anden person på et eller andet stadium ville forsøge at bringe et kosmetisk produkt med den pågældende bestanddel i omsætning på Fællesskabets marked, og/eller d) nogen anden faktor, og i så fald</p>	Miljøstyrelsen	GA	17.03.16

	hvilken faktor?			
T-817/14	<p>Zoofachhandel Züpke m.fl. mod Kommissionen</p> <p>Europa-Kommissionen tilpligtes at erstatte det tab, som sagsøgerne har lidt som følge af vedtagelsen af det i forordning (EF) nr. 318/2007 af 23. marts 2007 (EUT L 84, s. 7) og/eller vedtagelsen af det i gennemførelsesforordning (EU) nr. 139/2013 af 7. januar 2013 (EUT L 47, s. 1) indeholdte nærmest globale importforbud for fugle, som er indfanget i naturen, til EU fra den 1. januar 2010 og indtil i dag. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	17.03.16